

Ontwerp Antennebeleid Gemeente Hoeksche Waard

*Uitgangspunten bij het plaatsen van antennes voor
mobiele communicatie*

1 Wat regelt het Antennebeleid?

Mobiele communicatie is een maatschappelijke basisbehoefte. Inwoners, instellingen en bedrijven hechten veel belang aan de beschikbaarheid van snelle en betrouwbare mobiele verbindingen. Het gebruik van mobiele communicatie groeit elk jaar. Daarnaast zijn mobiele netwerken essentieel om hulpdiensten te kunnen bereiken. Telecomproviders zijn verplicht in elke gemeente voldoende mobiele dekking te bieden. Dit brengt met zich mee dat de fysieke infrastructuur (de antenne-installaties en kabels en leidingen) die hiervoor vereist is, op orde is en waar nodig uitgebreid wordt.

Antenne-installaties zijn niet altijd een (esthetische) aanwinst voor de leefomgeving. Om die reden is het gewenst beleid vast te stellen dat toeziet op zowel het hebben van een goede mobiele dekking als op de inrichting en kwaliteit van de leefomgeving in de dorpen en het buitengebied.

Dit gemeentelijk beleidskader beschrijft de verschillende relevante aspecten en kaders zoals een uniforme en efficiënte toepassing van regelgeving, de samenwerking tussen de verschillende belanghebbenden, de locatiekeuze en het aanzicht van vergunningplichtige antenne-installaties. Wij zochten aansluiting bij het Nationaal Antennebeleid en het Antenneconvenant tussen de VNG, telecomoperators en het Rijk.

Doel van het antennebeleid

Het doel van het gemeentelijke antennebeleid is om instellingen, bedrijven, inwoners en aanbieders van mobiele netwerken duidelijkheid te bieden over de kaders die de gemeente Hoeksche Waard stelt bij de aanleg van infrastructuur voor digitale connectiviteit en antennes voor mobiele communicatie in het bijzonder.

Reikwijdte van het antennebeleid

Dit beleid richt zich specifiek op de criteria voor plaatsing van antenne-installaties voor mobiele communicatie hoger dan 5 meter. Het stelt de uitgangspunten voor het toestaan van antenneplaatsing vast. Daarnaast beschrijft het beleid hoe de gemeente haar wettelijke plicht invult om mee te werken aan vergunningvrije plaatsing van small cells op gemeentelijke infrastructuur. Wat betreft vergunningvrije plaatsing van antennes voor mobiele communicatie (waaronder small cells), sluit het beleid aan bij het Antenneconvenant tussen VNG, Rijk en telecomproviders.

Over welke antennes gaat dit beleid niet

Dit beleid richt zich niet op antennes die op kleinere schaal worden geplaatst zoals die van omroepzenders, C2000, radiozendamateurs en particulieren. Antennes tot 5 meter hoogte en schotelantennes met een doorsnede tot 2 meter zijn veelal omgevingsvergunningvrij. Antennes die binnen worden geplaatst zijn ook vergunningvrij en vallen buiten de reikwijdte van dit beleid. Denk aan de indoor aanleg van mobiele of wifinetwerken in woningen, kantoren, scholen en winkels. Voor het overige is voor het plaatsen van een antenne een omgevingsvergunning nodig.

Begrippen

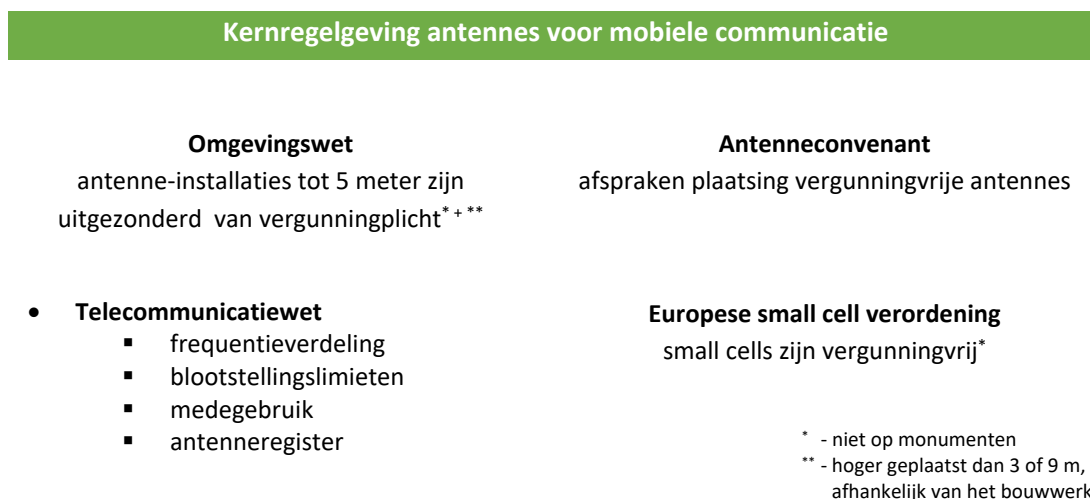
Antennes voor mobiele communicatie worden in de praktijk aangeduid met verschillende termen, bijvoorbeeld met zendmast. De Telecommunicatiewet bevat de termen antennes, antennesystemen en opstelpunten. Het Besluit omgevingsrecht en Besluit bouwwerken leefomgeving hanteren het begrip antenne-installatie. In bijlage 1 bij dit beleid hoofdstuk geven wij een uitleg van de belangrijkste termen uit dit antennebeleid.

1.2 Leeswijzer

Hoofdstuk 2 beschrijft de wettelijke kaders op Europees, landelijke en provinciaal niveau. In hoofdstuk 3 gaan wij in op de wettelijke kaders die met name van belang zijn voor de gemeente. Hoofdstuk 4 bevat een belangenafweging. In hoofdstuk 5 geven wij aan wat de inspanningen van de gemeente zijn. Daarna volgen in hoofdstuk 6 de voorwaarden voor het plaatsen van antennes. In bijlage 1 van dit beleid omschrijven wij de belangrijkste termen uit het antennebeleid.

2 Wettelijke kaders

Op Europees, nationaal en provinciaal niveau zijn er wetten, regels en verdragen die van toepassing kunnen zijn bij het plaatsen van een antenne-installatie voor mobiele communicatie. Figuur 1 geeft een overzicht van de belangrijkste daarvan. De gemeente is -binnen de kaders van de wet- autonoom in het bepalen van beleid voor een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en het bevoegd gezag bij omgevingsvergunningplichtige antennes en algemene welstandeisen. Het kader voor de fysieke leefomgeving (Omgevingswet) omschrijven wij in hoofdstuk 3.

Figuur 1: kernregelgeving antennes voor mobiele communicatie

2.1 Europese kaders

De Europese Unie (EU) bepaalt voor een belangrijk deel de telecommunicatieregelgeving in de Europese lidstaten. De Nederlandse telecommunicatieregelgeving, waarvan de Telecommunicatiewet de belangrijkste is, is grotendeels gebaseerd op Europese richtlijnen. Zo schrijft de Europese Telecomcode (EU 2018/1972) voor dat infrastructuur onder zeggenschap van overheden -waaronder gemeenten- tegen redelijke voorwaarden beschikbaar moet worden gesteld voor het plaatsen van small cells. De Telecomcode biedt ook ruimte aan gemeenten om bij antenneplaatsing in sommige gevallen gedeeld gebruik van infrastructuur op te leggen. Uit de Telecomcode volgt ook dat small cells in principe vergunningvrij zijn. De afbakening en voorwaarden voor Nederland staan in de Telecommunicatiewet.

Vergunningvrije small cells

De Telecomcode bepaalt dat overheden geen vergunningplicht mogen opleggen voor de plaatsing van small cells, uitgezonderd een eventuele vergunningplicht voor small cell plaatsing bij monumenten, in beschermde stads- of dorpsgezichten en natuurgebieden. In de EU-verordening 2020/1070 staan de kenmerken van een small cell die zonder omgevingsvergunning geplaatst mag worden. Uitgangspunt is een minimale visuele impact. Een vergunningvrije small cell is bijvoorbeeld volledig geïntegreerd in de draagconstructie of het zichtbare deel is in omvang niet groter dan 30 liter. De gemeente is het bevoegd gezag wat betreft het toezicht op de visuele plaatsingseisen.

Een small cell voor mobiele communicatie wordt binnen twee weken na plaatsing door de antenne-eigenaar aangemeld bij het Antenneregister. Op die manier is het voor inwoners inzichtelijk waar small cells zijn geplaatst.

2.2 Antenneconvenant en plaatsingsplan

De Rijksoverheid, Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en de aanbieders van mobiele communicatie maakten in het Antenneconvenant afspraken over het plaatsen van antennes waar geen omgevingsvergunning voor nodig is. De gemeente zelf is formeel geen partij in het convenant, maar kan wel nakoming vorderen.

Elk jaar ontvangt de gemeente een plaatsingsplan van Monet, de vereniging van Nederlandse mobiele operators. Het plaatsingsplan is vertrouwelijk en niet openbaar. In het plaatsingsplan staan de op het grondgebied van de gemeente vergunningvrij en vergunningplichtig geplaatste antennes én de gebieden waar de aanbieders antennes willen plaatsen (zoekgebieden). Het plan is de basis voor het plaatsingsplangesprek waarvoor de gemeente wordt uitgenodigd door Monet. Daarin kan de gemeente het gesprek aangaan met operators over de voorgenomen antenneplaatsing. Het gesprek gaat naast de plannen van de aanbieders, ook over mogelijke knelpunten en ontwikkelingen ten aanzien van dekking, bestaande en nieuwe locaties, ruimtelijke ontwikkelingen in de gemeente en communicatie.

In het Antenneconvenant staan verder afspraken over visuele inpasbaarheid van antennes, kennisgeving van grootschalige plaatsing van small cells door Monet via de VNG, inspraak van huurders in woongebouwen en een zo klein mogelijke blootstelling van het algemeen publiek aan elektromagnetische velden. Voor het plaatsen van small cells op een woongebouw is afgesproken dat de operators de eigenaar en/of verhuurder informeren waar informatiemateriaal te vinden is voor bewoners.

2.3 Nationaal Antennebeleid

Sinds de uitrol van het 3G-netwerk is er een landelijk antennebeleid dat zorgvuldige plaatsing van antennes mogelijk maakt. Het doel van dit Nationaal Antennebeleid is het binnen duidelijke kaders van volksgezondheid, leefmilieu en veiligheid stimuleren en faciliteren van voldoende ruimte voor antenne-opstelpunten. De beleidspunten zijn verankerd in wetgeving en het Antenneconvenant.

2.4 Telecommunicatiewet

De Telecommunicatiewet regelt onder andere de uitgifte van frequenties en telefoonnummers, de sectorspecifieke mededinging, bescherming van de consument, veiligheid, gedeeld en medegebruik van infrastructuur, blootstellingslimieten, het Antenneregister en het toezicht op deze thema's. De uitgifte van frequenties, gedeeld en medegebruik en de blootstellingslimieten zijn vooral relevant in het licht van gemeentelijk antennebeleid.

Dekkings- en snelheidsverplichting

In Nederland zijn er drie aanbieders met een mobiel netwerk: KPN, Vodafone en Odido. Andere providers hebben geen eigen netwerk. Zij gebruiken de netwerken van de drie grote aanbieders.

De drie landelijke mobiele operators zijn via hun frequentievergunning gebonden aan een landelijke dekkings- en snelheidsverplichting (DSV). In de vergunning voor het gebruik van de 700 MHz frequentieband staat een verplichting om vanaf juli 2022 8 Mbit/s en in 2026 10 Mbit/s aan te bieden in 98% van het grondgebied van elke gemeente. Natura 2000 gebieden zijn hiervan uitgezonderd.

Om te voldoen aan deze eisen kan een operator een omgevingsvergunning aanvragen voor antenneplaatsing. Gemeenten zijn vanuit de Telecommunicatiewet niet verplicht een aanvraag toe te kennen op grond van de DSV voor die locatie. Zij kunnen hun eigen afweging maken bij de beoordeling van een aanvraag voor een omgevingsvergunning voor antenneplaatsing. In gebieden waar geen bouwwerken beschikbaar zijn voor vergunningvrije antennes kan de gemeente bepalend zijn bij het mogelijk maken van dekking.

Overleg tussen gemeenten en operators, onder andere in het plaatsingsplangesprek, kan bijdragen aan het voorkomen van gaten in de dekking op gemeentelijk grondgebied en het vinden van goede locaties voor antennes.

Infrastructuur

Voor de gemeente zijn in sommige gevallen de regels uit de Telecommunicatiewet (Tw) relevant, die gaan over gedeeld gebruik en medegebruik van infrastructuur.

Site-sharing

Telecom- en radio-operators en beheerders van telecominfra moeten over en weer infrastructuur delen na een onderling redelijk verzoek (site-sharing). De gemeente heeft hierin geen formele rol, maar kan zich hierover laten informeren in het plaatsingsplangesprek. Site-sharing houdt in dat operators of mastbeheerders het delen van een bouwwerk voor antenneplaatsing zowel technisch, constructief, financieel als juridisch met elkaar afstemmen. Het gaat vaak om een vrijstaande zendmast. Een masteigenaar zal het medegebruik in het algemeen slechts kunnen weigeren wanneer dit op technische bezwaren stuit, zoals storing van de gebruikte frequenties, beschikbare ruimte of draagkracht van de installatie (artikel 5a.3 lid 2 en 3 Tw).

Medegebruik bij gedoogplicht

Aanbieders van openbare elektronische communicatienetwerken moeten over en weer voldoen aan redelijke verzoeken tot medegebruik van fysieke infrastructuur waarop de gedoogplicht van toepassing is (artikel 5a.3 lid 4 Tw). Het gaat om de passieve elementen van een bekabeld netwerk, zoals mantelbuizen en kabelgoten. Die kunnen bijvoorbeeld nodig zijn voor de aansluiting van antennes op een vast glasvezelnetwerk. De gemeente heeft een taak bij het faciliteren en coördineren van werkzaamheden in openbare grond en kan in haar instemmingsbesluit voorschriften opnemen over het bevorderen van medegebruik van ondergrondse voorzieningen (artikel 5.2, 5.4 en 5.5 Tw). Hiervoor is de gemeentelijke regelgeving voor het leggen van kabels en leidingen in de openbare grond ook van toepassing.

Opleggen colocatie of gedeeld gebruik

Artikel 5b.1 Tw stelt dat een gemeente in specifieke gebieden op basis van publieke belangen, aan aanbieders van openbare elektronische communicatienetwerken en -diensten en aan aanbieders van bijbehorende faciliteiten, colocatie of gedeeld gebruik kan opleggen van netwerkelementen en bijbehorende faciliteiten en gedeeld gebruik van eigendom. Een gemeente kan alleen in specifieke afgebakende gebieden colocatie of gedeeld gebruik opleggen en alleen op basis van een publiek belang (bescherming milieu, volksgezondheid, openbare veiligheid, stedenbouwkundige of planologische doelstellingen). Bij het opleggen van colocatie of gedeeld gebruik geldt als voorwaarde dat de betreffende infrastructuur is aangelegd onder de gedoogplicht (H5 Tw), of dat er sprake is van bestaande site-sharing (H5A Tw), of van medegebruik van publieke infrastructuur (H5C Tw). Opleggen kan alleen als eerst een openbare voorbereidingsprocedure is gevolgd.

Medegebruik van publieke infrastructuur

Hoofdstuk 5C Tw stelt dat overheden na een redelijk verzoek van een telecomnetwerkbeheerder hun publieke infrastructuur beschikbaar moeten stellen voor het plaatsen van small cells. Het gaat bijvoorbeeld om gebouwen of straatmeubilair waarvan de gemeente-eigenaar is of het economisch eigendom heeft. In een privaatrechtelijke overeenkomst worden afspraken vastgelegd, zoals voorwaarden waaronder het medegebruik plaatsvindt en een vergoeding voor het medegebruik. De gemeente kan voor het medegebruik een marktconforme vergoeding vragen. Voor gemeenten en telecomaanbieders is de *Leidraad medegebruik gemeentelijke infrastructuur voor plaatsen small cells* beschikbaar.

2.5 Antenneregister

Via www.antenneregister.nl zijn de locaties zichtbaar van antennes voor mobiele communicatie binnen de gemeente, van zowel omgevingsvergunningplichtige als omgevingsvergunningvrije antenne-installaties. In het antenneregister staan de vast opgestelde antenne-installaties met een zendvermogen groter dan 10 decibelwatt Effective Radiated Power (ERP) en antennes op een vaste locatie met minder zendvermogen als ze deel uitmaken van een netwerk waarvan meer dan 50% van de antenne-installaties met meer dan 10 dBW uitzendt. Denk aan antennes voor mobiele communicatie. Daarnaast moeten small cells die worden geplaatst conform EU-verordening 2020/1070 door de antenne-eigenaar aangemeld worden voor het register. Verder staan onder andere de antennes van radiozendamateurs en omroepzenders in het Antenneregister. C2000-antennes zijn om veiligheidsredenen niet opgenomen in het register. Daarnaast staan de EMV-metingen van de Rijksinspectie Digitale Infrastructuur in het Antenneregister.

2.6 Bescherming volksgezondheid

De Nederlandse Gezondheidsraad, het RIVM en de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) geven aan dat negatieve gezondheidseffecten door elektromagnetische velden van antennes en zendmasten niet zijn aangetoond. Voorwaarde is dat de blootstellinglimieten niet worden overschreden. Deze limieten zijn opgesteld door een onafhankelijke groep internationale wetenschappers, de Internationale Commissie voor Bescherming tegen Niet-Ioniserende Straling (ICNIRP). Nederland hanteert deze ICNIRP-limieten, zoals ook aanbevolen door de Nederlandse Gezondheidsraad en de Europese Unie. De limieten bevatten uit voorzorg een ruime veiligheidsmarge om ook rekening te houden met kinderen en mensen met een zwakke gezondheid. De blootstellingslimieten gelden voor alle bronnen van elektromagnetische velden waaronder Wifi, radio-omroep, C2000 en alle generaties mobiele communicatie (2G/3G/4G/5G).

De Rijksoverheid volgt de nieuwste wetenschappelijke resultaten op het gebied van antennes en elektromagnetische straling. Wanneer wetenschappelijk onderzoek daartoe aanleiding geeft, treft de Rijksoverheid passende maatregelen. Het onafhankelijke Kennisplatform Elektromagnetische Velden en Gezondheid biedt informatie over EMV en gezondheid en duidt relevant wetenschappelijk onderzoek.

De Rijksoverheid heeft een infographic gemaakt waarin wordt uitgelegd hoe het beleid rond straling en gezondheid is geregeld in Nederland ([5G-straling en gezondheid: hoe is dat geregeld in Nederland? | Publicatie | Rijksoverheid.nl](#)).

De basisrestricties voor radiofrequente elektromagnetische velden (EMV) ter bescherming van de volksgezondheid zijn opgenomen in het Frequentiebesluit 2013. Daarmee geldt er een landelijk EMV-regime waarbij gemeenten geen rol hebben. De gemeente kan zelf geen ruimere of strengere limieten hanteren. De frequentiegebruikers moeten zich houden aan de basisrestricties voor radiofrequente EMV en de Rijksinspectie Digitale Infrastructuur is de toezichthouder. De Rijksinspectie meet regelmatig de elektromagnetische straling en toetst of de optelsom van alle bronnen van radiofrequente elektromagnetische straling onder de blootstellingslimieten blijft (cumulatieve vermogensdichtheid). De metingen zijn openbaar en staan in het Antenneregister.

3 Recht fysieke leefomgeving (Omgevingswet)

3.1 Vergunningvrije antenne-installaties

De vergunningvrije antenne-installaties zijn met de inwerkingtreding van de Omgevingswet geregeld in het Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl). Het Bbl bepaald dat voor het bouwen van antenne-installaties voor mobiele telecommunicatie die niet hoger zijn dan 5 meter (gemeten vanaf de voet van de installatie), geen vergunning nodig is voor de technische bouwactiviteit (Bbl, artikel 2.26) en ook niet voor de omgevingsplanactiviteit (Bbl, artikel 2.29).

3.2 Technische bouwactiviteit en buitenplanse omgevingsplanactiviteit

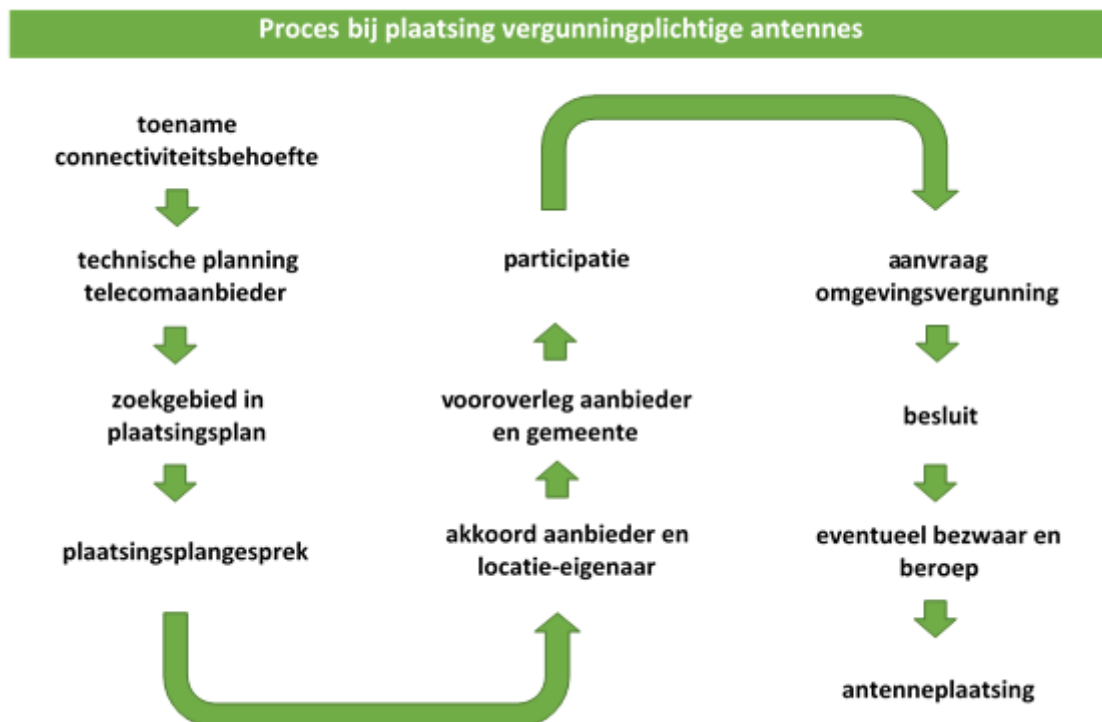
Technische bouwactiviteit

Een zendmast is een bouwwerk zonder dak en hoger dan 5 meter. Het plaatsen ervan levert een vergunningplicht op voor de technische bouwactiviteit (artikel 2.26 Bbl). De gemeente toetst een vergunningaanvraag voor een bouwactiviteit aan de technische regels van het Bbl en aan de beoordelingsregels uit het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl). Antennes tot 20 meter hoogte zijn bouwwerken in gevolklasse 1 (artikel 2.17 onder g Bbl).

Voor antenne-installaties van 5 tot 20 meter hoogte geldt een bouwmeldingsplicht in plaats van een vergunningplicht voor de technische bouwactiviteit. Een onafhankelijke kwaliteitsborger ziet toe of aan de voorschriften van het Bbl wordt voldaan. Dit staat los van de vergunningplicht voor de omgevingsplanactiviteit.

Omgevingsplanactiviteit voor het bouwen van een bouwwerk

Via artikel 2.29 van het Bbl en de artikelen 22.26 en 22.27 van het Invoeringsbesluit Ow (bruidsschat) geldt het plaatsen van een antenne-installatie hoger dan 5 meter als een vergunningplichtige omgevingsplanactiviteit.

Figuur 2: proces op hoofdlijnen bij plaatsing vergunningplichtige antennes

Daarnaast zijn de onderstaande activiteiten mogelijk vergunningsplichtig:

- Rijksmonumentenactiviteit (artikel 2.30 Bal)
- Rijksbeschermd stad- of dorpsgezichten (artikelen 2.30 en 8.2 Bbl)
- Provinciaal of gemeentelijk monument (artikel 2.30 Bbl)
- Beperkingengebied-activiteit
- Natura 2000-activiteit
- Milieubelastende activiteit (artikel 3.9 Bal)

3.3 Omgevingsplan

Het omgevingsplan bevat voor het gehele grondgebied van de gemeente in ieder geval de regels die nodig zijn met het oog op een evenwichtige toedeling van functies aan locaties (art. 4.2 Omgevingswet (Ow)). Onze huidige bestemmingsplannen zijn via overgangsrecht onderdeel van het 'tijdelijk omgevingsplan'. Dit staat in artikel 4.6 van de Invoeringswet Ow. Zo blijven de huidige planologische toetsingskaders voor het plaatsen van vergunningplichtige antenne-installaties, ook geldig na inwerkingtreding van de Ow. Na het vaststellen van het gebiedsdekkende omgevingsplan (uiterlijk 31 december 2031) staan de kaders in het omgevingsplan.

Via artikel 2.29 van het Bbl en de artikelen 22.26 en 22.27 van het Invoeringsbesluit Ow (bruidsschat) geldt het plaatsen van een antenne-installatie hoger dan 5 meter als een vergunningplichtige omgevingsplanactiviteit tijdens deze overgangsfase.

Wanneer een activiteit niet past binnen het (tijdelijke) omgevingsplan, dan is een vergunning wegens het in strijd zijn met het (tijdelijke) omgevingsplan noodzakelijk: de zogenaamde 'buitenplanse omgevingsplanactiviteit' (BOPA). Een aanvraag voor een omgevingsvergunning wordt dan getoetst aan een evenwichtige toedeling van functies aan locaties (artikel 8.0a, lid 2 Bkl). Verder gelden de beoordelingsregels uit artikel 8.0b tot en met 8.0e van het Bkl.

De aanvraag voor een omgevingsvergunning vindt plaats via het DSO. Voor een aanvraag van een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsactiviteit is in beginsel niet langer de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van toepassing zoals we deze kennen onder de Wabo, maar de reguliere vergunningprocedure (8 weken). Hiervan kan het college van burgemeester en wethouders afwijken en alsnog een uitgebreide procedure volgen.

3.4 Monumenten en beschermde stads en dorpsgezichten

Het plaatsen van een antenne(-installatie) op een monument of in een (rijks)beschermd stad- of dorpsgezicht is in de meeste gevallen vergunningplichtig. Dit geldt zowel voor Rijksmonumenten als voor provinciale en gemeentelijke monumenten.

De Rijksmonumentenactiviteit is vergunningplichtig op grond van artikel 5.1 lid 1, onder b van de Omgevingswet. Voor antenneplaatsing binnen een Rijksbeschermd stads- of dorpsgezicht is de vergunningvrijheid onder meer beperkt tot wijzigingen die niet naar openbaar toegankelijk gebied zijn gekeerd (Bbl, art. 2.30 lid 3).

In de Omgevingsverordening van de provincie kunnen locaties zijn aangewezen als beschermd of monumentaal waardoor een activiteit Omgevingsverordening ontstaat (art. 4.1, lid 1 Ow, art. 5.4 Ow).

Voor gemeentelijke monumenten kunnen regels zijn opgenomen in de Erfgoedverordening en/of het omgevingsplan (art. 4.1, lid 1 Ow, art. 5.1, lid 1, onder a Ow).

3.5 Natuurgebieden

Bij het plaatsen van een antenne(-installatie) in natuurgebieden kan sprake zijn van een Natura 2000-activiteit (art. 5.1, lid 1, onder e Ow) en Flora- en fauna-activiteit (art. 5.1, lid 2, onder g Ow). Daarnaast kan de provincie in haar omgevingsverordening regels stellen voor Natuurnetwerk Nederland gebieden. Voor deze activiteiten kan een omgevingsvergunning nodig zijn. Bij een aanvraag worden de gevolgen afgewogen voor de natuur. De provincie is doorgaans het bevoegd gezag.

3.6 Beperkingengebied

Bij het plaatsen van een antenne(-installatie) nabij een Rijksweg kunnen er beperkingen gelden waardoor een vergunning- of meldingsplicht geldt (art. 8.16 en 8.17 Besluit activiteiten leefomgeving (Bal)). Bij antenneplaatsing naast een provinciale weg kan de Omgevingsverordening regels bevatten voor de beperkingengebied-activiteit provinciale weg. Bij een spoorweg kan het gaan om een beperkingengebied-activiteit spoorweg (art. 5.1, lid 2, onder f, sub 4 Ow). Bij een gemeenteweg kunnen regels gelden uit het omgevingsplan voor een omgevingsplanactiviteit beperkingengebied-activiteit gemeentelijke weg. In de buurt van waterstaatswerken kunnen eveneens beperkingen gelden (art. 5.1, lid 2, onder f, sub 2 Ow).

3.7 Milieubelastende activiteit

De Omgevingswet gaat over de fysieke leefomgeving en over activiteiten die gevolgen hebben of kunnen hebben voor de fysieke leefomgeving. Elektromagnetische velden die worden veroorzaakt door frequentiegebruik kunnen, bij zeer hoge waarden die in de praktijk zelden gemeten zijn, gevolgen hebben voor de fysieke leefomgeving. Hiermee vallen zij in beginsel onder de reikwijdte van de Omgevingswet. Uit paragraaf 3.2.3 van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal), volgt dat een zendmast geldt als milieubelastende activiteit wanneer het opgenomen vermogen dat wordt omgezet in stralingsenergie groter is dan 4 kW. Hiervoor moet een initiatiefnemer een aanvraag om een omgevingsvergunning aanvragen. Antenne-installaties voor mobiele telecommunicatie werken meestal met opgenomen vermogens die lager zijn dan 4 kW. Hiervoor zijn geen algemene gebruiksregels in het Bal aangewezen voor de milieubelastende activiteit zendmast.

3.8 Regels over participatie bij antenneplaatsing

Bij een aanvraag om een omgevingsvergunning moet de initiatiefnemer aangeven *of* derden (burgers, bedrijven, maatschappelijke organisaties en bestuursorganen) bij de voorbereiding zijn betrokken (art. 7.4 lid 1 en 2 Omgevingsregeling). Als dit het geval is meldt de initiatiefnemer ook *hoe* deze partijen zijn betrokken en wat de resultaten zijn. Eventueel kan de gemeente zelf informatie verzamelen bij belanghebbenden. Voor binnenplanse omgevingsplanactiviteiten kan een gemeente participatie niet als verplicht aanvraagvereiste of beoordelingsregel opnemen in het omgevingsplan.

Voor aanvragen om een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit (BOPA) is participatie in bepaalde gevallen wel verplicht. De gemeenteraad nam een besluit waarin staat in welke gevallen participatie verplicht is. Voor het uitvoeren van participatie stelde gemeente Hoeksche Waard de handreiking participatie bij ruimtelijke plannen vast. Participatie moet daaraan voldoen (artikel 16.55, lid 7 Ow). Voor het overige gelden er geen vereisten voor de manier waarop de participatie is vormgegeven. Heeft er geen participatie plaatsgevonden bij een aangewezen buitenplanse participatieplichtige omgevingsplanactiviteit? Dan kan de aanvraag buiten behandeling worden gelaten.

4 Belangenafweging

Om als gemeente een gefundeerd oordeel over het te volgen beleid over het plaatsen van antennemasten en antenne-installaties te kunnen vormen, moeten wij alle betrokken belangen afwegen. De volgende belangen spelen daarbij een rol.

4.1 Behoefte aan antenne-installaties

Digitale connectiviteit is een belangrijke economische pijler in onze gemeente. Connectiviteit is cruciaal voor ondernemers en organisaties die in hun dienstverlening en interne bedrijfsvoering (zoals Cloud services en telewerken) afhankelijk zijn van de kwaliteit daarvan. Op dit moment wordt de vijfde generatie mobiele communicatie (hierna: 5G) doorontwikkeld. De digitale bereikbaarheid, maar ook het gebruik heeft de afgelopen jaren een enorme vlucht gemaakt. In de omgevingsvisie Hoeksche Waard wordt dit belang benadrukt onder de noemer digitale bereikbaarheid. Daarvoor zijn een goed dekkend netwerk en daarmee antenne-installaties noodzakelijk.

De Telecomaانبieders dienen naast een economisch belang ook een maatschappelijk belang. Het kunnen ontvangen van radio- en tv-signalen, het mobiel kunnen bellen en het feit dat de vitale overheidsdiensten (brandweer, ambulance en politie) goed met elkaar kunnen communiceren wordt door onze inwoners als vanzelfsprekend beschouwd. Steeds meer mensen maken gebruik van de mobiele communicatiemiddelen, ook in noodsituaties en bij zorg op afstand. Onze bewoners verwachten dat deze te allen tijde gebruikt kunnen worden. De communicatienetwerken voorzien hiermee in een grote maatschappelijke behoefte. Door de toename van het aantal apparaten dat gebruik maakt van een mobiele dataverbinding, zal de groei de komende jaren nog verder doorzetten.

De belangen van de eigenaren van antenne-installaties voor consumentendiensten zijn vooral van economische aard. Het netwerk van de telecomaانبieders moet een dusdanige kwaliteit hebben dat het ten opzichte van de netwerken van andere aanbieders, concurrerend is. Daarnaast moet het netwerk door eenieder gebruikt kunnen worden. Dat houdt in dat het netwerk vooral een grote capaciteit moet hebben. Die grote capaciteit wordt voornamelijk bereikt door een zo groot mogelijke zender/ontvanger dichtheid. Telecomaانبieders van mobiele communicatienetwerken trachten met zo min mogelijk antenne-installaties een zo maximaal mogelijke dekking en capaciteit te bereiken, zodat de klanten te allen tijde gebruik kunnen maken van het netwerk. De gebruikers wensen tegen een zo goedkoop mogelijk tarief storingvrij gebruik te kunnen maken van hun apparatuur met een goed functionerend netwerk.

4.2 Tegengestelde wensen inwoners

Bij het uitbreiden van het mobiele netwerk komt het regelmatig voor dat er sprake is van tegengestelde belangen. Inwoners en ondernemers willen kunnen rekenen op een betrouwbaar netwerk, dat een hoge kwaliteit levert, maar willen niet geconfronteerd worden met de antenne-installaties in de directe leefomgeving.

De bezwaren tegen de bouw van nieuwe antenne-installaties komen veelal neer op de volgende twee punten: eventuele effecten op de gezondheid en een ontsiering van de omgeving. Het oordeel over mogelijke gezondheidsrisico's is aan de minister van Volksgezondheid Welzijn en Sport (VWS) voorbehouden. De gemeente heeft hier geen zeggenschap over. De gemeente kan de plaatsing van antenne-installaties daarom niet afwijzen enkel op basis van bezorgdheid over gezondheidsrisico's.

Gezondheid is wel een aftewegen belang in het kader van het beoordelen van evenwichtige toedeling van functies aan locaties (EFTAL). De gemeente sluit voor wat betreft het aspect gezondheid aan bij het oordeel van de minister van VWS dat er vanuit het aspect gezondheid vooralsnog geen reden zijn om de plaatsing van antennes in de gebouwde omgeving op voorhand te weigeren.

De gemeente kan wel gehoor geven aan/ rekening houden met de wens om te voorkomen dat de omgeving ontsierd wordt. Op dit punt vallen overigens ogenschijnlijk tegengestelde belangen, toch voor een groot deel samen. Zo willen onze inwoners geen 'woud' aan antennes te zien krijgen. Telecomaanbieders streven een efficiënt netwerk na, dat een goede werking verkrijgt door een juiste plaatsing van antenne-installaties op strategische plaatsen. Gevolg van deze werkwijze is niet het gevreesde 'woud' aan antennes, maar een netwerk dat een zo groot mogelijk gebruiksgemak biedt voor onze inwoners, dat gerealiseerd is met een efficiënt gebruik van middelen. Het gaat dus niet om het plaatsen van zoveel mogelijk antennes, maar om een evenredige verdeling van antenne-installaties over het grondgebied waar de gebruikers zich bevinden. Dit streven naar een efficiënte aanwending van middelen bij de telecomaanbieders leidt ook tot de wens om zo veel mogelijk gebruik te maken van reeds aanwezige elementen in de omgeving of in een gebied.

4.3 Belang gemeente

De gemeente heeft eveneens belang bij het plaatsen van antenne-installaties voor het waarborgen van een goed mobiel bereik. Voor de eigen bedrijfsvoering maakt de gemeente veel gebruik van mobiele dataverbindingen (handhaving, onderhoudsteams, social media, etc.). Daarnaast heeft de gemeente een rechtstreeks belang wanneer op gemeente-eigendommen antenne-installaties zijn of nog worden geplaatst; er is dan immers een privaatrechtelijke overeenkomst nodig.

Bij een ruime interpretatie van het economisch belang moet vooral gedacht worden aan het feit dat het voor een gemeente noodzakelijk is dat zij beschikt over de mogelijkheden van modern communicatieverkeer. Aangezien de behoefte aan goede communicatie groot is, bestaat de kans dat een gemeente minder interessant wordt als vestigingsplaats voor bedrijven en burgers als de dekking en capaciteit van het mobiele netwerk onvoldoende is. Daarnaast is het voor onze gemeente ook belangrijk om bij te dragen aan goede communicatiemogelijkheden voor haar inwoners en ondernemers.

Het plaatsen van vergunningvrije antenne-installaties op bestaande zendmasten (site-sharing en/of mast delen), heeft nadrukkelijk de voorkeur van de gemeente boven een nieuwe vergunningplichtige antenneplaatsing. Voor vergunningplichtige antenne-installaties is de gemeente verantwoordelijk voor een goede woon- en leefomgeving en bouwkundige procedures. Wij hebben als gemeente belang bij om antenne-installaties uit landschappelijk en/of cultuurhistorisch oogpunt zo goed mogelijk in de omgeving te integreren zodat er geen wildgroei en horizonvervuiling ontstaat door het plaatsen van nieuwe vergunningplichtige antenne-installaties, ten behoeve van het opzetten van een efficiënt werkend mobiel netwerk.

5 Inspanningen gemeente

In deze paragraaf staan de inspanningen die de gemeente zichzelf oplegt bij antenneplaatsing binnen haar gemeentegrens.

5.1 Beschikbaarheid gemeentelijke eigendommen voor plaatsing antennes

Voor het plaatsen van vergunningvrije antenne-installaties (small cells) is de gemeente verplicht gebouwen en publieke infrastructuur zoals straatmeubilair, verkeerslichten en lantaarnpalen beschikbaar te stellen na een redelijk verzoek van een exploitant. Dat volgt uit de Europese Telecomcode en de Telecommunicatiewet.

Gezien deze verplichting en in het belang van de lokale digitale connectiviteit stelt de gemeente in beginsel haar eigendommen beschikbaar voor het plaatsen van zowel small cells als ook andere vergunningvrije antenne-installaties. De voorwaarden waaronder dit plaatsvindt zijn afhankelijk van de locatie en het type antenne. De algemene voorwaarden leggen wij vast in hoofdstuk 6. Specifieke voorwaarden leggen wij vast in contracten met de gebruikers. Per geval worden daarbij afspraken gemaakt over verhuurtarief of opstalrecht en over eventuele aanpassingen door wijzigingen in gemeentelijk beleid of infrastructuur. Uitgangspunt daarbij is dat de exploitant voor eigen kosten noodzakelijke wijzigingen aanbrengt, antennes verwijdt en/of verplaatst. Voor de verhuur van gemeentelijke eigendommen of gronden en beschikbaarstelling van gemeentelijke infrastructuur, streeft de gemeente naar een marktconforme vergoeding.

5.2 Plaatsingsplangesprek

De gemeente ontvangt jaarlijks een plaatsingsplan van Monet en een uitnodiging voor een plaatsingsplangesprek met telecomaانبieders, zoals volgt uit het Antenneconvenant. In het gesprek bespreken partijen de voorgenomen antenneplaatsing, mogelijke antennelocaties, mogelijkheden site-sharing, mogelijkheden rond visuele inpasbaarheid en communicatie-activiteiten, eventuele lokale knelpunten bij antenneplaatsing (nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen zoals bijvoorbeeld voorgenomen nieuwbouwprojecten) en de overige uitgangspunten van het gemeentelijke antennebeleid.

5.3 Communicatie

De gemeente hanteert bij de communicatie rondom antenneplaatsing in ieder geval de volgende uitgangspunten:

- In het jaarlijkse plaatsingsplangesprek gaat de gemeente in gesprek met de telecomaانبieders over de communicatie aan belanghebbenden bij antenneplaatsing.
- Bij vergunningvrije plaatsing van antennes (waaronder small cells) op eigen gemeentelijke infrastructuur maakt de gemeente met de antenne-eigenaar afspraken over de communicatie. Het uitgangspunt is dat de antenne-eigenaar verantwoordelijk is voor de communicatie. Hiervoor stelt de initiatiefnemer een participatie/communicatieplan op en legt deze voor instemming aan de gemeente voor.
- Bij grootschalige uitrol van small cells maakt de gemeente met de antenne-eigenaar afspraken over de communicatie. Het uitgangspunt is dat de antenne-eigenaar verantwoordelijk is voor de communicatie. Hiervoor stelt de initiatiefnemer een participatie/communicatieplan op en legt deze voor instemming aan de gemeente voor.
- Bij een vergunningplichtige antenneplaatsing gaat een initiatiefnemer in gesprek met de gemeente over communicatie aan belanghebbenden (participatie), voordat een omgevingsvergunning wordt aangevraagd. Hiervoor stelt de initiatiefnemer een participatie/communicatieplan op en legt deze voor instemming aan de gemeente voor.
- Aanvullend op de wettelijke publicatieplicht bij een vergunningstraject beoordeelt de gemeente per aanvraag en voorafgaande aan het vergunningstraject (vooroverleg), of aanvullende communicatie inspanningen door de gemeente nodig zijn.

- De gemeente stimuleert aanvragers de omgeving en belanghebbenden tijdig te informeren en te betrekken bij de antenneplaatsing; de gemeente faciliteert daar waar nodig als dit de communicatie richting belanghebbenden bevordert.

6 Voorwaarden voor antenneplaatsing

In dit hoofdstuk staan de criteria waaraan voldaan moet worden bij het toestaan van een antennemast en/of antenne-installatie.

6.1. Algemene uitgangspunten

Voor het plaatsen van een antennemast en/of antenne-installatie gelden de volgende algemene uitgangspunten:

- Het doel van de antenneplaatsing is verbeterde dekking en/of capaciteit van een mobiel netwerk.
- Het plaatsen van vergunningsvrije antenne-installaties op gemeentelijke objecten, bestaande zendmasten of andere bestaande bouwwerken zoals kantoorpanden of lichtmasten heeft nadrukkelijk de voorkeur boven het plaatsen van vergunningplichtige antennes.
- De gemeente werkt alleen mee aan het plaatsen van een vergunningplichtige antenne als het plaatsen van een vergunningvrije installatie vanuit technisch en/of financieel economisch oogpunt niet mogelijk is.
- Het plaatsen van een nieuwe antenne-installatie op aanwezige bestaande masten (site-sharing) moet aantoonbaar niet mogelijk zijn. Het plaatsen van meerdere antennemasten en/of antenne-installaties in dezelfde omgeving wordt hiermee voorkomen.
- Het aantal antennemasten en/of antenne-installaties mag niet meer bedragen dan strikt noodzakelijk is voor het realiseren van een adequaat dekkend netwerk van voldoende capaciteit. Als basis hiervoor dient het plaatsingsplan van Monet.
- De blootstelling aan radiofrequente elektromagnetische velden moet voldoen aan de landelijke normen en mogen nergens te hoog zijn.
- De initiatiefnemer toont met een deugdelijk onderzoek aan dat voldaan wordt aan de in de in deze beleidsregel opgenomen voorwaarden en criteria.

6.2 Uitgangspunten voor de locatiekeuze

Wanneer blijkt dat er een noodzaak is om een nieuwe antennemast en/of antenne-installatie te realiseren, hanteren wij respectievelijk de volgende volgorde in locatievoorkeuren:

1. Bedrijventerreinen
2. Solitaire bedrijven
3. Sportterreinen
4. Bebouwde kom
5. Buitengebied

Natuurgebieden zoals Natura2000 gebieden en Natuurnetwerk Nederland-locaties (NNN) en beschermde gebieden zijn uitgesloten van plaatsing, tenzij communicatie met hulpdiensten daardoor in gevaar komt.

6.3 Locatiegerichte criteria

Voor het plaatsen van een antennemast en/of antenne-installatie en behorende voorzieningen zoals hekwerken gelden de volgende criteria voor de locatie:

- Een antenne-installatie wordt zoveel als mogelijk op bestaande bouwwerken of in combinatie met een andere functionaliteit geplaatst.
- Bij de locatiekeuze moet zoveel mogelijk worden aangesloten bij bestaande hoge bebouwing en/of hoge verticale elementen. Er is bij voorkeur geen sprake van een solitaire grondopstelling.
- Er moet sprake zijn van een goede landschappelijke inpassing. Hiervoor levert de initiatiefnemer een inpassingsplan en/of beeldkwaliteitsplan bij de gemeente aan.
- Er mag geen onevenredige afbreuk worden gedaan aan de landschappelijke, -natuur, -cultuurhistorische en/of -monumentale waarden in de directe omgeving.
- De antennemast, antenne-installatie en bijbehorende voorzieningen moeten zo beperkt mogelijk zichtbaar zijn.

- Antennemasten, antenne-installaties en bijbehorende voorzieningen moeten op een locatie gerealiseerd worden waar dit de minste verstoring van de horizon oplevert.
- Antennemasten, antenne-installaties en bijbehorende voorzieningen moeten door middel van zorgvuldige materiaal- en kleurkeuze in de omgeving ingepast worden. Het heeft de voorkeur dit te combineren met groen inpassing.
- Reclame en felle kleuren worden niet toegestaan.
- Aansluitingen op ondergrondse infra moet plaatsvinden door zo weinig mogelijk ruimtebeslag in die ondergrond en zo weinig mogelijk graafwerkzaamheden. De initiatiefnemer levert hiervoor een recente klic-melding bij de gemeente aan.
- Er is schriftelijke toestemming nodig van de grondeigenaar.
- Wanneer een antennemast, antenne-installatie en bijbehorende voorzieningen op gronden van de gemeente wordt geplaatst, wordt een overeenkomst en/of een recht van opstal gesloten waarin afspraken vastgelegd worden over ten minste de kosten, de vergoeding, het uitvoeren van werkzaamheden, communicatie, het ontstaan van schade, het voorkomen van overlast en het beëindigen van de overeenkomst.

6.4 Objectgerichte criteria vergunningplichtige antenne-installaties

Voor het plaatsen van een antenne-installatie op een gebouw of ander bouwwerk gelden aanvullend op de locatiegerichte criteria als bedoeld in paragraaf 6.3 de volgende objectgerichte criteria:

- De antenne-installatie moet zoveel mogelijk geïntegreerd worden in de architectuur en bij plaatsing op het dak zover als radio-technisch mogelijk achter de voorgevel.
- De antennemast en/of antenne-installatie moet voldoen aan de eisen uit de Nota ruimtelijke kwaliteit van de gemeente Hoeksche Waard.
- Er is schriftelijke toestemming nodig van de eigenaar van een gebouw of ander bouwwerk.
- Wanneer de antennemast en/of antenne-installatie op gebouwen of andere objecten van de gemeente wordt geplaatst, wordt een overeenkomst en/of een recht van opstal gesloten waarin afspraken vastgelegd worden over ten minste de kosten, de vergoeding, het uitvoeren van werkzaamheden, communicatie, het ontstaan van schade, het voorkomen van overlast en het beëindigen van de overeenkomst.

6.5 Criteria bij monumenten en beschermde dorps- of stadsgezichten

De gemeente hanteert zoveel mogelijk de leidraad van de Rijksdienst voor cultureel erfgoed 'Plaatsing van telecomunicatieapparatuur op, in en aan monumentale gebouwen'. Daarnaast gelden de volgende criteria:

- Bij het plaatsen van antenne-installaties op monumenten moet de visuele aantasting van het monument zoveel als mogelijk beperkt worden.
- In beschermde stads- of dorpsgezichten betracht de gemeente terughoudendheid bij het plaatsen van zichtbare antenne-installaties.
- Antenne-installaties mogen geen onevenredige of onomkeerbare afbreuk doen aan de waarde van monumentale gebouwen of beschermde gebieden.
- Blijvende bouwkundige aantasting of (gevolg)schade aan het monument moet worden voorkomen.
- Blicksem- en brandbeveiliging moeten worden aangepast op de nieuwe situatie.
- Restauratie- en onderhoudswerkzaamheden in, aan of op het monument moeten ongehinderd kunnen plaatsvinden.
- Het plaatsen van antenne-installaties op of nabij monumenten of beschermde dorps- of stadsgezichten is slechts mogelijk na het verkrijgen van een positief advies van de adviescommissie omgevingskwaliteit.

6.6 Algemene beleidsuitgangspunten tijdelijke antenneplaatsing

Er zijn verschillende situaties denkbaar waarbij tijdelijke of kortdurende antenneplaatsing gewenst is om de mobiele bereikbaarheid te garanderen. Op basis van jurisprudentie geldt een periode tot 31 dagen in elk geval als kortdurend. Voor langduriger plaatsing vraagt een aanbieder een (tijdelijke) omgevingsvergunning aan.

Calamiteiten

Als een aanbieder op een locatie tijdelijk geen dekking kan bieden door overmacht, zoals stormschade, is kortdurende antenneplaatsing mogelijk na overleg met de gemeente.

Evenementen

Bij grote evenementen en op feestdagen is kortdurende antenneplaatsing vaak noodzakelijk voor extra netwerkcapaciteit en het waarborgen van 112-bereik.

Ruimtelijke herontwikkeling

Door ruimtelijke herontwikkeling moet een vergunningvrije antenne-installatie soms verplaatst worden. In afwachting van een geschikte locatie kan een telecomprovider ter overbrugging een tijdelijke omgevingsvergunning aanvragen.

6.7 Plaatsen van small cells op gemeentelijk eigendom

Het initiatief voor het plaatsen van vergunningvrije small cells, ligt bij een aanbieder. De gemeente voert een faciliterend beleid voor het plaatsen van vergunningvrije small cells op gemeentelijke infrastructuur. De algemene voorwaarden daarvoor zijn voor elke aanbieder gelijk en worden hieronder besproken.

Redelijk verzoek

Voor het plaatsen van small cells zal de gemeente -vanuit haar wettelijke plicht- voldoen aan redelijke verzoeken voor toegang tot infrastructuur die onder zeggenschap staat van de gemeente. Aanbieders van openbare elektronische communicatienetwerken en -diensten en aanbieders van bijbehorende faciliteiten kunnen een verzoek tot medegebruik indienen.

Kosten voor plaatsing

De initiatiefnemer is verantwoordelijk voor de kosten van de aanpassingen en werkzaamheden die nodig zijn om de plaatsing van small cells op de gemeentelijke infrastructuur mogelijk te maken. De eigenaar van de small cell draagt de kosten voor vervanging, reparatie en verplaatsing van zijn small cells die in, op of aan gemeentelijke infrastructuur geplaatst zijn en de kosten van bijbehorende infrastructuurele werkzaamheden.

Onderbouwing van een verzoek tot medegebruik

De onderbouwing bij een verzoek tot medegebruik van gemeentelijke infrastructuur bevat in elk geval de volgende punten:

- Beschrijving van de infrastructuur en locatie waarvoor medegebruik wordt aangevraagd.
- Een toelichting waarom medegebruik nodig is vanuit netwerktechnisch oogpunt en de gewenste mobiele connectiviteit.
- Een toelichting wanneer het medegebruik nodig is voor het verbinden van een small cell met een backbonenetwerk.

Beoordelingsgronden

Criteria die de gemeente gebruikt voor de beoordeling van de redelijkheid van de aanvraag zijn:

- De infrastructuur is technisch geschikt voor het plaatsen van de small cells.
- De infrastructuur is noodzakelijk voor de verbinding van small cells met een backbonenetwerk (indien van toepassing).
- Redenen van veiligheid: de infrastructuur kan normaal blijven functioneren.
- De integriteit en veiligheid van alle al aangelegde netwerken of van kritieke nationale infrastructuur is niet in het geding.
- Er is geen risico op ernstige verstoring van de geplande elektronische communicatiediensten wanneer andere diensten via dezelfde infrastructuur worden verstrekt.

Vastlegging en vergoeding

Bij het vastleggen van afspraken over medegebruik hanteert de gemeente de volgende uitgangspunten:

- De gemeente maakt afspraken over medegebruik in een privaatrechtelijke overeenkomst.
- De gemeente legt een datum van ingebruikname van de infrastructuur vast.
- De gemeente maakt afspraken voor situaties waarin gemeentelijke plannen de infrastructuur wijzigen.
- De gemeente vraagt voor medegebruik van onze infrastructuur en gebouwen een marktconforme vergoeding van aanbieders.
- Voor het afhandelen van verzoeken tot medegebruik van infrastructuur voor het plaatsen van small cells brengt de gemeente leges in rekening volgens de legesverordening van de gemeente Hoeksche Waard.
- Wij maken de voorwaarden en tarieven voor medegebruik van infrastructuur voor small cell plaatsing worden inclusief onderbouwing openbaar.
- De initiatiefnemer verleent haar medewerking bij onderhoud of vervanging van de ter beschikking gestelde gemeentelijke objecten.

6.8 Afwijkingsmogelijkheid

Aan verzoeken die afwijken van deze beleidsregel verlenen wij geen medewerking, tenzij naar het oordeel van het college van burgemeester en wethouders dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. Hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn als op geen enkele wijze een noodzakelijke dekkingsgraad kan worden gerealiseerd.

Bijlage 1 Begrippenlijst

Aanbieder openbaar elektronisch communicatienetwerk of -dienst

Een aanbieder van een elektronisch communicatienetwerk of -dienst is doorgaans een landelijke telecomprovider (operator).

Aanbieder bijbehorende faciliteit

Een partij die diensten, fysieke infrastructuren en andere faciliteiten of elementen aanbiedt, die het aanbieden van diensten via een elektronisch communicatienetwerk of een elektronische communicatiedienst mogelijk maken of ondersteunen of het potentieel hiertoe bezitten. Een bijbehorende faciliteit wordt bijvoorbeeld geleverd door een eigenaar/beheerder van antenne-opstelpunten. Denk aan een *tower company* die ruimte in een vakwerkmast verhuurt voor de antennes van een mobiele operator.

Rijksinspectie Digitale Infrastructuur

De *Rijksinspectie Digitale Infrastructuur* (RDI) voert de wet- en regelgeving uit rondom de beschikbaarheid en betrouwbaarheid van digitale infrastructuur. De Rijksinspectie houdt toezicht op relevante regels, eisen en voorwaarden. De organisatie verdeelt onder andere frequentieruimte en verleent frequentievergunningen aan gebruikers. Ook het toezicht op frequentiegebruik behoort tot de hoofdtaken. De RDI valt onder het ministerie van Economische Zaken.

Antenne

Een *antenne* is een onderdeel van een antenne-installatie. In het dagelijks taalgebruik bedoelt men met *antenne* vaak een antenne-installatie voor mobiele communicatie met drie antennepanelen. Een antennepaneel ziet er aan de buitenkant vaak uit als een rechthoekige bak. Een antennepaneel van een antenne-installatie voor mobiele communicatie bevat meerdere antennes.

Antennebureau

Het informatie- en voorlichtingsbureau van de Rijksoverheid over antennes en de beheerder van het Antenneregister. Het Antennebureau biedt informatie over techniek, gezondheid en wet- en regelgeving, en is ondergebracht bij de RDI.

Antenne-installatie

Een antenne-installatie is het bij elkaar behorend geheel van één of meer antennes, antennedragers, bedrading, apparatuur- of techniekkast(en) en terreinafscheidingen met bijbehorende bevestigingsconstructie dat gebruikt wordt door een telecomoperator voor het verzenden en/of ontvangen van radiofrequente elektromagnetische velden.

Antennemast

Een *antennemast* of *zendmast* is een vrijstaande (vakwerk)mast die als opstelpunt gebruikt kan worden door meerdere antenne-eigenaren met verschillende toepassingen. In een antennemast kunnen meerdere antenne-installaties geplaatst worden.

Bijbehorende faciliteiten

De bij een elektronisch communicatienetwerk of -dienst behorende diensten, fysieke infrastructuren en andere faciliteiten of elementen die het aanbieden van diensten via dat netwerk of die dienst mogelijk maken of ondersteunen. Voorbeelden van bijbehorende faciliteiten zijn antenne-opstelpunten, kabelgoten en mantelbuizen.

Mobiele netwerken

Er zijn drie netwerken voor mobiele communicatie met landelijke dekking. Elke netwerkkoperator heeft -via een zendvergunning- zijn eigen frequenties. De antenne-installaties zenden daarmee gegevens naar en ontvangen gegevens van gebruikerstoestellen in het verzorgingsgebied van de antenne-installatie. Een mobiel netwerk heeft een celstructuur, vergelijkbaar met een honingraat. Een antenne-installatie verzorgt het bereik in een specifiek gebied (een cel). Samen vormen de cellen het mobiele netwerk. Het frequentiegebruik in de cellen wordt nauwkeurig op elkaar afgestemd om een goede mobiele verbinding te kunnen garanderen: de radioplanning. Elke cel (antenne) heeft een bepaalde capaciteit en kan een beperkt aantal gebruikers bedienen. Meer gebruikers en meer datagebruik betekent een grotere capaciteitsbehoefte en daardoor mogelijk meer antennes. Een tekort aan capaciteit in het netwerk kan bij de gebruiker de beleving van 'geen bereik' geven.

Mobiele Network Operator (MNO)

Bedrijf dat een mobiel netwerk exploiteert en aan wie een zendvergunning voor het gebruik van frequenties voor mobiele communicatie is toegekend. De netwerkkoperator verzorgt alle techniek die nodig is voor het gebruik en beheer van het mobiele netwerk. Naast toegang aan gebruikers via eigen abonnementen biedt een netwerkkoperator ook toegang aan derden, de zogenaamde Mobiele Virtuele Network Operators.

Monet

Vereniging van Nederlandse netwerkkoperators met een landelijke vergunning voor mobiele telecommunicatie.

Opstelpunt

Een *opstelpunt* of *antenne-opstelpunt* is een bouwwerk waarop één of meerdere antenne-installaties geplaatst wordt. Een opstelpunt kan bijvoorbeeld het dak van een gebouw, een zendmast, een schoorsteen, licht- of een hoogspanningsmast zijn. Voor small cells kunnen dit bestaande opstelpunten van mobiele operators zijn, maar ook lantaarnpalen en gevels van gebouwen.

Small cell

Een small cell is een kleine antenne-installatie met klein bereik dat onderdeel is van een mobiel netwerk. Ten opzichte van de traditionele antenne-installaties zijn small cells kleiner van formaat en gewicht, hebben ze een lager vermogen en een kleiner bereik. In de Europese verordening EU 2020/1070 zijn de eigenschappen gespecificeerd van een small cell die vergunningvrij geplaatst kan worden. Er geldt bijvoorbeeld een maximale omvang van 30 liter.

Tower company/mastbeheerder

Bedrijf dat opstelpunten (vaak vakwerkmasten) exploiteert voor antenne-installaties, meestal voor mobiele communicatie. Mobiele operators en andere aanbieders kunnen ruimte huren van een mastbeheerder voor de plaatsing van een antenne-installatie. Tower companies zijn aanbieders van een bijbehorende faciliteit.

Zendmast of antennemast

Een *zendmast* of *antennemast* is een vrijstaande (vakwerk)mast die als opstelpunt gebruikt kan worden door meerdere antenne-eigenaren met verschillende toepassingen. In een zendmast kunnen meerdere antenne-installaties geplaatst worden.